

[Vanggaard.]

ber, for det er et af de Steder, hvor der spares særlig meget op, og det samme vil blive Tilfældet her. Alene denne Opsparing af en stor Fond vil være en ganske overordentlig gunstig Foranstaltning, og jeg synes, den er aktuel, jeg betragter det som en Kriseforanstaltning af faa Kapitalen forøget, at faa Midler til Erhvervslivets Fremme, at faa billigere Rente og højere Obligationskurser, det er maaske den virksomste af alle de Kriseforanstaltninger, vi har beskæftiget os med. Og den vil vi lægge Grunden til i samme Øjeblik, vi vedtager en Lov om Forsikring efter de Principper, jeg her har nævnt.

Saa har der — navnlig tidligere — været ytret nogen Ængstelse for, at en saadan Bunke Penge kunde forsvinde. Nu er der vel næppe Fare for, at Danmark, nogen Sinde skulde blive en Røverstat, og det ene Land efter det andet har jo ikke taget i Betænkning at gennemføre en Folkeforsikring efter lignende Principper, altsaa netop Opsparing i en Fond. Der vil næppe, hvem der end kommer til, være nogen, der vover at angribe en saadan Fond, og da det for en stor Del vil være Smaakaarsfolks Penge, kan man vel heller ikke true med, at en rød Fare skulde gøre en saadan Fonds Tilværelse usikker. Det tror jeg, man kan se bort fra. Ingen vil vove at angribe en saadan Fond. Der sker jo for øvrigt en lignende Opsparing i Livsforsikringsselskaberne. Vi hengiver os med betydelig Tryghed til rent private Selskaber, som opsparer Penge; skulde vi saa ikke med samme Tryghed kunne hengive os til Staten? Staten fører jo gennem Livsforsikringsloven et vist Tilsyn med bestaaende Livsforsikringsselskaber. Altsaa, vi mener at Staten er den bedste Kontrol med disse Forhold. De private Selskaber tør vi ikke helt forlade os paa, naar de opsparer efter disse Principper, Staten skal føre en vis Kontrol med dem. Men naar vi mener, at Staten er egnet til at føre Kontrol med disse Selskaber, skulde det saa være saa galt at betro selve Opsparingen til Staten. Det tror jeg ikke paa.

Saa er der et Forhold, som beskæftigede Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem Hr. Rahbek, idet han omtalte, at man kunde kombinere denne Forsikring med en Aflastning af Kommunernes Byrder. Det mener jeg ogsaa bør blive Tilfældet. Saaledes som det hele har udviklet sig, vil det vel nok være noget vanskeligt at aflaste Staten for Byrderne paa dette Omraade; der er maaske heller ikke noget Parti, der

politisk helt magter denne Opgave. Men jeg tror, at vi politisk vilde magte at lette Kommunernes Byrder; det kunde gennemføres paa den Maade, at naar Forsikringen traadte i Kraft saa vilde Folk, der erhverver Aldersrente, faa en mindre Part udbetalt af Kommunerne. Saa kan man jo sige: Ja, det er ogsaa Fremtidsmusik. Ja, det er det; men selv om det kun er Fremtidsmusik, tror jeg alligevel, det vil have sin væsentlige, sin meget store Betydning, at vi nu faar det gennemført og faar disse Penge opsparret. Jeg har intet imod saaledes som ogsaa mit Partis ærede Ordfører var inde paa, hvis det er muligt, at finde Kombinationer, hvorved Kommunernes Part paa nærværende Tidspunkt eller i en nærmere Fremtid kan aflastes i Relation til denne Forsikring. Men saa kommer vi ind paa Vanskeligheder; saa vil man sige: Det er en Beskætning, og Sagens Modstandere, Sagens Kritikere vil melde sig og dyngge Vanskelighed paa Vanskelighed. Men, som sagt, er det muligt at finde en Kombination der, vil jeg naturligvis gerne, at Mulighederne bliver undersøgt og saa vilde det ogsaa være muligt, saaledes som mit Partis ærede Ordfører var inde paa, paa nærværende Tidspunkt at bestemme, at Kommunerne kan betale en Part for dem, der af en eller anden Grund midlertidig ikke selv evner at betale deres Forsikring.

Det Eksempel, jeg har nævnt med 1 Kr. 50 Ø. om Maaneden fra det 18de til det 55de Aar vil give en hel Del Penge, hvad jeg tror vil have en umaadelig social Betydning. Og saa har det den Fordel, at naar man gennemfører rene Forsikringsprincipper, er Folk ikke i Tvivl om, at de Penge, de sparer sammen, tilhører dem selv. Ved andre Kombinationer forflygtiger vi denne Tanke, og den mener jeg er saa betydningsfuld og saa reel, at den skal vi være meget varsomme med at forflygtige.

Saa har man opkastet det Spørgsmaal: Har Folk i Almindelighed Raad til at betale blot 1 Kr. 50 Ø. om Maaneden til deres egen Forsikring? Ja, hvis vi sammenligner Arbejdslønnen i Danmark, altsaa Fagforeningslønnen, med Lønnen i Lande, som har Folkeforsikring, saa er den vel i alt Fald ikke lavere. Det vil maaske snarere knibe for den Del, som staar udenfor de Rækker, mindre erhvervsdrivende, Husmænd og andre, at klare denne Præmie. Men noget stort Beløb er det jo ikke og jeg tror i det hele taget, at kommer vi ind paa dette, vil det i Fremtiden give sig Udslag i en bedre Samfundskonomi og i noget lavere Skatter, som maaske kan mere end opveje den Byrde, man her paalægger.